

Praudosz, wot kotrej; Sswjet niczo ne-
wje, ale kotruz nas jeno ton swjaty Duch
wuczi.

Pschetoz, so ho czi Podjanszy s Krystufo-
wemi Szłowami pschet so schlepruja: si vis
in vitam ingredi &c. chzeschli ty kziwenju
nuz hicz, da dzerz te Boze Kasnje. Da ho to
hinaf wukladze; a wopokaze, so czi Po-
djansze newedza, shto Boie Kasnje dier-
zecz rjeka, hewak bychu te Ssłowa hinaf
wukladowali. Tehodla je nasche Posnacze
wjeste a wjerne so žanu druhu Praudosz,
aby wjecine žiwjenje imecz nemožemy,
dnyli to, so Krystus steho Sswjeta kziwo-
jemu Wotzej schof je. Pschitej Wjery
chzu ja wostacz, tu nedyrbi mi ton Czert
ani powalicz, ani sebracz. Nastrojecz
derje me moze, a moje Sswjedomnje ty-
schicz, pschetoz ja derje wjem, so jemu mo-
je Pucze, (to je moje hegen žiwjenje,)
stabe fu. Ale tu je druha Pucz; po ko-
trej; niz ja, ale Krystus, we tej najwet-
schej Postuschnoszi kziwojemu Nebeske-
mu Wotzej kodzi; Teho nebudie ton
Czert nidy sa nepraweho aby sa Rjesch-
nika kudzicz, tehodla chzu ho ja jeho teiz
mozowacz a troschtowacz.

Pschetoz we tem scho wobsteji, so ja
ton Skutk we Wjeri sapschinnu. Na te-
mu Wottendzenju a Skutku Krystufo-
wemu niczo nebrachne, Krystus je scho
defonjat, a wono jeno na tem leži, ho
bychmy ho teho wjeszje troschtowali.
Wjerisch ty temu, da je masch, newjerisch
pak, da teisch nesmejesch. Tak dyrbi
nascha Praudosz wot nas precz wsata
a na Krystuša, a na jeho dobre Skutki,

aby na jeho Kod k Wotzej stajena bydz,
so bychmy prawje wedzeli, na czo ho
spuschezecz mamy. Pschetoz, dyby na na-
schimi Skutkami a Doszczinemom, na
naschej Spowedzi a Rostaczu (kajz fu sa-
starstu wuczeli,) tak welje ležalo, da ne-
bychu ho nasche Wutrobe zenje spokosli.
Pschetoz kak da bychmy moli wedzicz, dy
ho dosz rostajili, spowedali a sa nasche
Rjечи dosz czinili smy.

Tehodla je to nasch luby Knes Je-
sus Krystus žnje wot nas precz wsat, a
na ho stajit, so bychmy ho na to satožili,
so nascha Praudosz rjeka: Jeho Kod,
Jeho Wumrecze, a Jeho Doszczinenje.
Tu žadyn žwibel wjazn neje, pschetoz ta
Parschona je wokoła a wulka. menujzy
ton Ssyn Bozi sam. A ton hjescheze
to sam wot kebe neczini, ale won to czi-
ni, shtoz jemu ton Wotz sam poruczik
bje, menujzy, so by nam wot Rjechow a
Ssmereze pomhat. Kajz jeho teisch te-
hodla ton sw. Jan to Jehnjo Boze
menuje.

Tak widzi, Wascha Lubosz, kak wulzy
jara tu we tem Szenju scho rusno stajene
je: So nascha Praudosz niz we naschim
Czinenu abn Wostajenu wobsteji. Ale
so Krystus k Wotzej dze. Dny ty taksu
Praudosz psches Wjeru masch, potom
czin teisch dobre Skutki; a staraj ho, so
by Bohu, tak derje hacz mozesch, po-
stuschann byt. Predy hacz pak we two-
jej Wutrobi prawu Wjeru a prawe Do-
wjerjenje na Krystuša nestajisch, nebu-
dzesch ty žadyn dobry Skutk czinicz moz.
Ta Wina je ta: Twoja Wutroba je
hjescheze